

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים וילדים

כרשת יהי השעה

בקשתו האחרונה של יעקב

ילדים, אתם יודעים מה היתה הבקשה שבקש יעקב מיוסף לפני מותו? את יעקב בארץ ישראל, במערת המכפלה.

יעקב אבינו נפטר במצרים, והוא חש שבניו יקברו אותו שם, במצרים. יעקב ידע שארץ ישראל היא מאד חשובה, והוא לא רצה להקבר במצרים. לכן הוא קרא ליוסף, ובקש ממנו במיוחד שיבא לקברו שיקברו כל כף חשובה היא ארץ ישראל, אפילו למי שכבר נפטר. זוהי מעלה גדולה להקבר בארץ, ועל אחת כמה וכמה לגור בה!

ברוך ה' שאנחנו זוכים לגור בארץ ישראל.

שבת שלום ומבורך!

4 מוסר השכל

7 צלילות

ערוץ מאיר לילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

עורך: ישי רקנטי

המתנדב הוותיק ב"בית ליונשטיין"

במשך חמשה חודשים. דורון נפצע בתאונת דרכים. מידי שבוע נהג שמעון לבקר, להיות איתו, לשוחח ולעזור במה שהוא מבקש. בחודשים האלה היתה לשמעון הזדמנות להכיר חולים נוספים ששכבו באותה מחלקה לתקופות שונות של אשפוז. החיוך של שמעון שבה את ליבם של החולים במחלקה, ואך טבעי היה שתפתח ידידות גם בינם לבינו. הצרכים של החולים היו לא רק טיפוליים, אלא, בעיקר - יחס, התעניינות במצבם, ואם אפשר, גם שיחה יותר ארוכה שמבטאת שיתוף. ישנם כאלה שקרוביהם גרים בקצה הארץ והביקורים שלהם לא תכופים, ושמעון, ביקר אותם יותר מאחרים במחלקה, ובכך צמצם מעט את הגעגועים שלהם לביקורי קרוביהם.

תכנית ביקורים קבועה

בינתיים, השתחרר חברו דורון מבית החולים במצב טוב, אך שמעון המשיך לבקר בבית החולים. מאחר ויצא לגמלאות, מצא שמעון פנאי במהלך השבע לבקר יותר בבית החולים. הביקורים התכופים גיבשו אצלו החלטה שהוא יכניס את הביקורים לחלק בלתי נפרד מתכנית הפעילות השבועית שלו בגמלאי. כדי שתרומתו לבית החולים תהיה יותר

שמעון הוא תושב שכונת "סגולה", בעיר רעננה. לפני שנה פרש לגמלאות מעבודתו כאב-בית בבית הספר "שילה". בבית הספר היה ידוע שמעון כאיש חביב, שלמרות הקפדתו על סדר וניקיון בכיתות ובפרוזדורים, היה חיוך נסוך על פניו תמיד, והערותו לתלמיד על סדר או ניקיון היתה מלווה באמירת "בבקשה", ולאחריה - "תודה".

כמו לכל עובד, הגיע גם זמנו של שמעון למנוחה של ממש מעבודתו הקשה, ובתום שלושים שנה בתפקידו, יצא לגמלאות. לקראת פרישתו, השתתף שמעון בכנס שארגנה עיריית רעננה לעובדי העירייה העומדים לפרוש. בכנס זה שמעו העובדים על זכויותיהם השונות וגם על הצעות לעיסוק בשעות הפנאי. מכל ההצעות, נגעה ללבו של שמעון ההצעה להתנדב ב"בית ליונשטיין".

הרבה תכניות לתקופת הפנסיה החדשה בה לא יעבוד, לא היו לו, אך דבר אחד כן היה ברור לו: הוא יגביר את הביקורים ב"בית ליונשטיין". "בית ליונשטיין" הוא בית חולים שיקומי, שמיוחד לנפגעי תאונות דרכים או חיילים שנפצעו פציעות שונות המצריכות שיקום ממושך. את בית החולים הכיר שמעון עקב אשפוזו של חברו הטוב דורון

הסיפור באדיבות אתר "מידה טובה בפרשה"
"ועשיית עמדי חסד ואמת..." -

פרשת השבוע מלמדת על **חסד של אמת**
להרחבה:

www.MIDATOVA.CO.IL • כל הזכויות שמורות

< < <

הפצוע. בביקור הקרוב הפגיש שמעון את בנו עם הפצוע, חברו של שמעון. השניים שוחחו במשך שעה ארוכה ובסוף השתכנע הבן שלא לקנות אופנוע ואף לא לרכב כלל על אופנוע.

תעודת המתנדב הוותיק לשמעון

שמעון המשיך בביקוריו הסדירים בבית לוינשטיין עוד עשר שנים. בכל שנה נוהג רכז המתנדבים להעניק תעודת הוקרה למתנדב שבלט בהתנדבותו. שמעון, היה זה שזכה השנה לתעודת ההוקרה על 10 שנות התנדבות ללא העדריות רבות. לערב זה הוזמן גם מנהל בית החולים והוא זה שהעניק לו את התעודה במעמד הצוות הרפואי של בית החולים. לערב מיוחד זה הגיעו, כמובן, גם בני משפחתו של שמעון ששמעו מ"גוף ראשון" על אביהם המיוחד. בדברי התודה על קבלת התעודה, הוסיף שמעון ואמר כי ביהדות יש ערך גדול לחסד בכלל ולחסד של אמת בפרט. החסד שעושים עם המשתקמים הוא חסד של אמת, כי אף אחד לא חושב שהוא יפגוש בעתיד את המטופל ויזכה לחסד או לכל טובה ממנו.

הלוואי ולא נצטרך לגמול חסד לחולים, אלא לראותם בריאים ועומדים איתן על רגליהם.

יעילה ביקש שמעון להיפגש עם רכז ההתנדבות בבית החולים. בפגישה פתח רכז המתנדבים בהבעת תודה על פעילותו בבית החולים של שמעון עד כה. בהמשך, הציע לשמעון מספר הצעות ושמעון בחר בביקורים אצל נפגעי תאונות דרכים, לא עלינו.

מה גרם לבנו של שמעון לא לרכב על אופנוע?

במהלך השבועות הראשונים לביקוריו באגף השיקום לנפגעי תאונות, התפתח קשר מיוחד בין שמעון לבנו, רוכב אופנוע שנמצא בתהליך שיקומי בשתי רגליו, לאחר תאונה קשה שעבר. שמעון שמע מדני על שלוש שנים של רכיבה זהירה באופנוע, עד שקרתה לו התאונה הקשה. למרות שהוא נהנה מרכיבה על אופנוע, אמר דני בסיום שיחתו עם שמעון, "לא הייתי מתחיל היום לרכב על אופנוע. חברים שלי שבאים לבקר אותי ורק חושבים על אופנוע, אני שולל להם מיד את הרעיון".

שמעון הלך עם הדברים האלה הביתה וסיפר זאת למשפחתו כמו שהוא רגיל לספר על חוויותיו מפצועים אחרים שפגש. בנו בן השבע עשרה, שקיבל לאחרונה רישיון רכיבה על אופנוע, החליט שהוא רוצה לשמוע בעצמו את רוכב האופנוע

ההוראות שלא בוצעו

כעבור תקופה, היה צריך הגביר לצאת לצורך עסקיו לכמה ימים אל מחוץ לעיר. אך הוא ידע שישנן פעולות שונות שצריכות להיעשות בביתו ובמשרדו גם בימים שבהם הוא לא יהיה באיזור.

מה עשה? רשם על דף הוראות מפורטות של הדברים שיש לעשות, וקרא למשרת העני שלו. "יש כאן כמה דברים שאני צריך שייעשו בכל יום. אני מבקש ממך לקרוא את הדף הזה כמה פעמים בכל יום, כדי שלא תשכח שום דבר", הורה העשיר למשרת העני שלו.

"אין בעיה, אדוני!", אמר המשרת, "אעשה כדברך!".

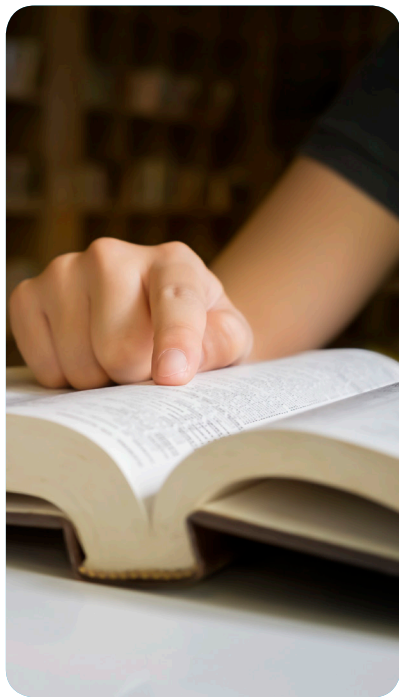
לאחר ימים אחדים חזר הגביר לביתו, והנה מיד הוא מבחין שההוראות שנכתבו על ידו לא התבצעו. החפצים השונים שאותם היה צריך לסדר או לשלוח - היו מונחים כמו השאיר אותם כשעזב את הבית.

לפעמים אנחנו מתפללים, אפילו בבית הכנסת - ובכל זאת אנחנו קצת "מרחפים" ולא שמים לב למה שאנחנו אומרים. כדי לעורר אותנו על חשיבות הכוונה בתפילה ובקריאת שמע, המשיל ה"חפץ חיים" את המשל הבא:

מעשה באדם עני, שהגיע כבר לסף רעב. לא היה לא כמעט מה לאכול והוא הבין שעליו לחפש ולמצוא עבודה בדחיפות - על מנת שיוכל לכלכל את חייו.

פנה העני לאחד מהגבירים העשירים, וביקש ממנו: "אנא רחם עליי, תן לי עבודה אצלך בכדי שאוכל להתקיים ולחיות!"

הגביר העשיר ריחם עליו, והעסיק את העני כמשרת אצלו, וכל צרכיו והוצאותיו של העני היו מעכשיו על הגביר בעל הבית, שדאג לכל מחסורו.

< < <

הוא זימן אליו את המשרת, ושאל אותו: "האם עשית מה שביקשתי ממך לפני שיצאתי?"

"בוודאי!", ענה המשרת, "בכל יום קראתי כמה פעמים את ההוראות שבדף! לא החסרתי אפילו יום אחד!"

"שוטה שבעולם!", נזף בו העשיר, "וכי הייתי צריך שתקרא את הדף? דרשתי שתקרא את הדף בכל יום כדי שתקיים את מה שכתוב בו! קריאת ההוראות ללא הביצוע שלהן, אין בה כל תועלת!" ...

• • •

אומר החפץ חיים: כאשר אנחנו מצויים בקריאת שמע כמה פעמים ביום, המטרה בכך היא שנדע היטב מה שכתוב בה, ונקיים את הדברים. אך אם אנחנו קוראים אותה "כמצוות אנשים מלומדה", ולא שמים לב בכלל לתוכן הדברים – מה הטעם בכך? ...

שאלות בכפרשה

1. כמה שנים חי יעקב במצרים?
2. איזו ברכה מפורסמת נאמרה על ידי יעקב בפרשה?
3. למי מהשבטים העיר יעקב הערות?
4. מי נמשל לזאב ומוי לאיילה?
5. כמה זמן בכו מצריים על פטירת יעקב?
6. כמה זמן חנטו את יעקב?
7. בן כמה שנים היה יוסף בפטירתו?

חידת חדגא: מצאו לפחות 6 בעלי חיים בפרשה?

צלליות

"זבולון לחוף ימים ישכון - והוא לחוף אוניות"

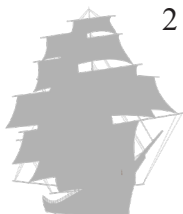
רק אחת מהצלליות מתאימה לתמונה המקורית. גלו אותה!

1

2

5

4

3

חידת פולקס: איזה שם מקום מוזכר בפרשה, במשמעות אחרת? (שלישי)

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

נעמה: אתם יודעים, הברכה שכל אבא מברך את ילדיו "ישמך אלקים כאפרים וכמנשה", נמצאת בפרשה!

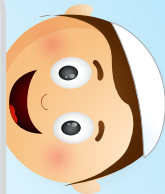
בני: כן. יעקב אבינו הוא זה שהחליט שכל אבא יברך את בנו בברכה הזו, כמו שכתוב בפרשה: "ויברכם ביום ההוא לאמור: בך יברך ישראל לאמר ישמך אלקים כאפרים וכמנשה". אבל למה דוקא כאפרים וכמנשה?

יונתן: אפרים ומנשה היו הבנים של יוסף!

נעמה: נכון. זו באמת יכולה להיות תשובה לשאלה של בני. יעקב אבינו הכיר טובה ליוסף בנו, שכלכל ומרנס אותו ואת משפחתו הרבה שנים במצרים. לכן, כגמול והודאה ליוסף, הוא ברך את בניו וגם נתן לו את הזכות הזו שתמיד ההורים יברכו את ילדיהם שיהיו כמנשה ואפרים.

בני: הסבר יפה! אבל נראה לי שפעם למדתי עוד הסבר לשאלה הזו. יעקב פחד דוקא ממנשה ואפרים ולא בבנים שלו, בגלל שהבנים שלו היו במריבה עם יוסף ואף מכרו אותו. לכן יעקב העדיף שכל אב יברך את ילדיו בברכתם של מנשה ואפרים, שלא רבו זה עם זה כמו האחים של יוסף.

בר

נעמה, בני, תליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...